

Política i propaganda

El president Montilla va a dir que ell era espanyol i federalista, 'com la majoria', en un poble que havia votat en favor de la independència. Carme Alborch se'n va a fer propaganda al Cabanyal, ho transmet per internet i es troba que la gent la increpa. Aquestes coses passen quan hom oblida que la política no és propaganda i proud.

El president Montilla va a dir que ell era espanyol i federalista, 'com la majoria', en un poble que havia votat en favor de la independència. Carme Alborch se'n va a fer propaganda al Cabanyal, ho transmet per internet i es troba que la gent la increpa. Aquestes coses passen quan hom oblida que la política no és propaganda i proud. Algú té una idea brillant. El PSC diu que és el centre polític del país. Vaja. Pensem-hi doncs. Quin poble és el centre geogràfic de Catalunya? Agafen el mapa i trien: Pinós (Solsonès). I cap allà se'n va l'expedició socialista. I el president diu que vol continuar essent-ho. És normal. I enmig de l'emoció i dels aplaudiments crida que ell és espanyol i federalista, 'com la majoria'. La majoria? Fets i no paraules: el 95% dels vots en favor de la independència i cap contra. Amb un 22% de participació. Altrament: els vots al PSC en les darreres eleccions catalanes van representar el 8% del total del cens. CiU sola, el 57%. CiU i Esquerra, el 78%. Contra el 8% del PSC. Majoria? Quan ho dius et repliquen que això és una anècdota. Que ells no parlen per a la gent de Pinós. Ah! Però, aleshores, per què van a Pinós? I et diuen que van a Pinós perquè és un escenari. I tu continues demanant-te quina classe de política és aquesta que fa dels votants un simple 'atrezzo'... Això passava dissabte. Divendres encara va ser més gros el cas de Carme Alborch. La candidata del PSOE a València va voler anar al Cabanyal i es va emportar una càmera i una connexió a Ustream per poder ensenyar que dolenta que és, que ho és, la batllessa. La càmera la seguia amunt i avall mentre parlava amb els uns i amb els altres. La idea era molt bona, realment brillant. Però el tret li va eixir per la culata perquè la gent es plantava davant la senyora Alborch i li demanava com era que la policia els pegava i protegia l'ensorrada, si el responsable de la policia era, que ho és, un militant del PSOE? L'ex-musa dels 'progres' valencians va anar trobant-se més perplexa, com més avançava el recorregut i la càmera l'enregistrava en directe. Va ser un espectacle molt allionador. En tots dos casos l'errada ve del mateix mal: concebre la política com un espectacle. Posar al davant l'espectacle, la imatge, i al darrere, la política, el contingut. Ja ho sé que és això i que al cap i a la fi ells compten que l'espectacle es va fer visible en una pantalla o altra i que d'això es tractava. Però dubte que per aquest camí puguem anar gaire lluny...

12 abril 2010

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)